

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Feladós szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-ter.**
Egyes számok kaphatók: a Jókai-társaságban.

A nagyhét megünneplése városunkban.

A keresztény lélek mélységes misztériumok szemléletébe merül az esztendő e legszentebb hetében. Az Olajfák hegyén vérel verítékező, a Golgotha keresztjén függő Krisztus fenséges alakja áll a keresztény ember előtt e napokban. A gyónató székek telve bűneiket sirató emberekkel; apostoli lelkek szívet-lelket elragadó beszédekkel emelik a gyarló embert Istenéhez, az ifjúság napokon át lelki gyakorlatokon edzi lelkét az életnek örökkévalóságát ostromló harcaira, a templomok ivei alatt szívetrázó erővel zug végig a „Keresztfához megyek” fenséges dallama. Mint

Mint a szeráfok zenéjébe a számarordítás, úgy bődült bele kedden este egy éktelen állati hang ebbe a gyönyörű harmóniába. Tudniillik a vásártéri bioscop, mely itt léte alatt — valljuk meg — egész tisztességesen viselte magát, kedden este *ki-zárólag férfiak számára* rendezett előadást.

Bár a cím elég gyanús volt, a rendőrség — mondjuk kissé könnyelműen — megadta az engedélyt, de óvatosságból kikötötte, hogy a bemutatandó képek előzetesen a hatóság emberei és a hírlapírók előtt lepörgettesenek.

A próbaelőadás megtörtént. A zsüri komolyabb tagjai három képet kifogásoltak s azok előadását a hivatalos fórum betiltotta. Eddig — mondjuk — minden rendben van. Am a főelőadás az élelmes és hálás (mondják, legalább 1500 ember tolongott egymás hátán) igazgató förtelmes dolgokat produkált, melyeket, tekintettel arra, hogy lapunkat némszak önmagukat kiélt emberi roncsok olvassák, bővebben nem jellemzünk. Bár a rendőrség minden óvintézkedést előre megtett, bizony a vén erkölcsi hajótöröttek között nem egy pelyhes és pelyhetlen állu kamasz ágaskodott s nézett kerekre nyílt szemekkel olyan dolgokat, melyeknek szinte szükségzerű folyománya volt az a népvándorlás, mely az előadás után a rendőrség és a hatósági orvosok felügyelete alatt álló házak felé megindult. Fáj elgondolni, hány lélek súlydát azon az estén feneketlen mocsárba csak azért, hogy Narten ur vagy ezer koronát *szébre* vigyon. Undorító képe ez az emberállatnak, melyet a küszöbön álló Nagypéntek gondolata sem volt képes viszatartani attól, hogy perverz hajlamainak szabad folyást engedjen. Külföldön szabadkőműves, hitetlen orvosok velőrázó hangon sikoltanak bele ebbe a Szodomába, hogy a *testet* megmentésük a

végző einyomorodási s náunk, szent István városában, egy héttel Prohászka püspök fenséges konferenciái után 1500 férfi akad, kinék a szemé nem sül ki a szegyéntől, mikor abban a piszkos bódében megjelenik. *Ez az uri moral!* Végtelenül vigasztaló, hogy tudunk nem egy derék, komoly fiatalembert, ki utálatat fordult el ennek az élvezetnek még a gondolatától is.

Végül még egyet. Jöhiszemű rendőrségünket nem vadozjuk ez alkalommal mulasztásról. *Zavaros* rendőralkapitány és *Liszt* rendőrbiztos a maguk részéről mindent megtettek, hogy a botrány be ne következék. Ezért elismerés illeti őket. Ami történt, arról *ők* nem tehetnek. Hanem az előzetes engedélyt megadó hatóságot kérjük, hogy a jövőben legyen ily dolgokban óvatos. Ami a bioskopban nem való nőnek, gyermekeknek, az kilencztedrésben férfiaknak is tilos s azért az ilyen kétféle morált prédikáló vállalkozásokat eleve és kategorice szerelje le. Elég piszkos bujkál a sötétben úgy is, ne engedjük, hogy a piacra toladódjék.

N. B. A nézőpublikum alakja így is elégedetlenül, csalódva távozott.

Nem e rovatba tartozik, de mivel

D i s m a s.

— A „Fejérmegyei Napló” eredeti tárcája. —
Rosseger-után: **Schoderbeck Lajos.**
(Folytatás és vége.)

Dismas testét hideg borzadály futotta végig. Felemelkedett, kezét az ég felé emelte és így könyörgött:

— Oh, magasságbelinek Ura, ments meg engem!

— Hivd csak a csillagokat segítségül — gunyolódott Jusuf — akkor lesz ám még csak jó dolgod. Nyugodt lehetsz, azok sem rólad, sem a te Istenéről nem tudnak semmit!

Dismas összekulcsolt kezekkel ült a sziklán és halavány volt, mint a halott.

— Jusuf barátom — töré meg végre a csendet — te belőled a gonosz lélek beszél.

— Hát te Dismas, miért nem dicséred az ördögöt; miért nem szolgáltsz te is neki? Látod, az én elvem, az én gondolkodásmódom megszábadit téged minden kintól és félelemtől. Te reád, a ki már a sivatagban sok ártatlan vándort megtámodtál, megöltél és kiraboltál, a pokol várna reád örök jutalmul; az én tanításom ellenben erősebb, mint a te képzeted, mert még a poklot is megsemmisíti s megszabadítja minket minden rettegéstől, a természet dicsó ösztönei szerint hagy minket élni.

— Volt alkalmam a pusztában hallani egy prófétát, a ki így szólt: Azt a szigorú büntetést, melyet Isten reánk szabott, ki lehet kerülni a bűnbánat által, a te bűnöd, büntetését azonban nehéz kikerülni, mert borzasztó, égbekiáltó gondolat az, hogy nincs mindenható Isten; hogy mi mint valami nyomorult állat a halállal örökre megsemmisülünk. Ah! ez borzasztó gondolat!

— Dismas barátom! a te sóhajaid engem

ugyan meg nem hatnak! — mondá a másik s térdein állva és két ujjára támaszkodva úgy tűnt fel társa előtt, mint egy négy lábú állat. — Ne beszéljünk tovább erről; sokkal fontosabb dolog foglalkoztat most engem. Elhes vagyok!

E szavakra Dismas felugrott a kőről és azon gondolkodott, merre lesz legjobb menekülnie, mert azt gondolta, hogyha Jusuf éhes, akkor új hite szerint őt is meg fogja ölni és megenni.

Jusuf most leskelődő állásba helyezte magát és sas szemével vizsgálta a pusztaságát. A távolban a sziklatömbök között valami pirosas foltocskát látott, mely a tűzhöz hasonlított. Úgy tűnt fel előtte, hogy az folytonos mozgással mindinkább közeledik. Ez a lángszintű tünemény nem volt más, mint asszonyok piros ruhája, a ki számaron ülve kis gyermekét tartotta kezei között. Melleltük egy férfi ballagott, ki a fáradságtól elbágyadvá botjára támaszkodott és az állatot vezette.

— Dismas, ott emberek jönnek! — szólt meg a gonosz Jusuf és megragadta fegyverét. Rejtőzzünk el hamarosan a szikla mögött, míg ideérkeznek.

— Hátulról akarod ezeket a békés embereket megtámadni? — kérde Dismas. Szégyelheted magadat!

— Te segíteni fogsz nekem, hogy őket kifosztassam! — ordítá Jusuf fenyegető mozdulattal.

— Ha nem fogod őket megölni, akkor segíteni fogok neked.

Eközben a kisdéd csoport mindinkább közeledett. A férfi és az állat csak lassan haladtak a süppedékes homokban, mely helyenként a csupasz szikláról a szél által lehordott, helyenként pedig vastag rétegekben volt összehordva. A vezető most sebes vágatásra biztatta az állatot, a mennyiben ezt még lankadni kezdő erői megengedték; az utat ugyanis eltévesztette szeméi

elől, mit azonban titokban tartott, nehogy a nőnek ez által is aggodalmat okozzon; a pusztaságban mindenfelé körüljártatta szemét, hogy az eltévesztett utat ismét megtalálhassa. Egész Descheme oázisig kellett volna még az nap érkezniük. Ott akarta övével az éjjelt tölteni és maguknak a szükséges élelmiszert beszerezni. S a mint így haladtak, egyszerre csak két férfit pillantva meg fényt a sziklán, mely magasan mered az ég felé.

— Dicsértessék Isten! — mondá örömmel a férfi, kit nazarethi Józsefnek hívtak — ezeket az embereket fogom megkérdezni, hogy melyik ut viszen Descheme felé. Mielőtt azonban megkérdezhette volna őket, azok hirtelen lerohantak a szikláról. Az egyik mefogta a számar kantárját, a másik pedig megragadta József karját és parancsolá: — A mi csak nálatok van, azt adjátok mind nekünk!

József megijedt, a fiatal halvány nő pedig egy esdő pillantást vetett az ég felé, a kis gyorsan pedig, ki ölébe ült, biztatólag tekintett reá tiszta, nagy szemével és semmi félelmet sem árult el.

— Hogyha van nálatok kenyér, akkor adjátok nekünk is belőle! — szólt Dismas Józsefhez.

— Te bolond! — ordított erre a tompa orru Jusuf társára — minden, a mi jőik van, a miénk. Mi tőlünk függ, hogy adjunk-e neked valamit! Ennek a szép asszonynak kedvéért odaajándékozom neki a legbecsessebbet — az életet.

S most belekezdett a rablásba. A szákokat leoldotta a számarról; azután a férfi válláról levette a köpenyt; majd pedig a kendő után nyúlt, melybe az asszony kis gyermekével együtt be volt burkolva.

— Most siessetek, meneküljétek mentül hamarabb — mondá a jószívű Dismas a szegény kifosztottaknak.

— Ohó! — kiáltott Jusuf — abból nem

Mai lapunk 4 oldal.

mar elkezdünk beszélni a nagyhet megünnepléséről, hát fejezzük is be. Ma délután rendkívüli közgyűlés van a városnál. Tudjuk mi azt jól, hogy ez nem történik céltudatosan, nem is vag túlajdonképen se a hit dögába, se az erkölcsébe. De Nagycsütörtök mégis csak az Oltárszentség szerzésének, az Údvözítő kinszenvedése kezdetének emléknapija. Délután lamentációk vannak. Ugy tudjuk, e napon van zsidópólgártársainknál is húsvéti ünnep. Nagyon kérjük az intező köröket, ne dobjanak ki az ablakon minden külsőséget, mert utánuk megy a lényeg is. Becsüljük meg a magunk vallását is, meg a másét is. Nagy szükség van rá. Vagy nem?

Még valmit.

Ugy tudjuk, virágvasárnapja hagyományos normainap, melyen a szokásos tércsne elmaradt. Az idén — megtartották. Nem lett volna jobb elhagyni?

Sigma.

ÜJDONSAGOK.

— Adomány. Vaszary Kolos herceggímás és Város Gyula dr. kalocsai érsek a Csajagon építendő r. k. kápolna részére 100—100 koronát adományoztak.

— Megdöbbentő haláleset. Vilámgyorsan járta be ma városunkat a hír, hogy Deutsch Aladárné, szül. Steinitz Anna urnó ma délelőtt 9 órakor szívészűhűdésben váratlanul elhunyt. Ma egy hete egy kis fiával ajándékozta meg férjét, ma reggel meg férjével reggelizett, majd rendelkezett új szülött kis fiának holnap névadása napjára. Férje délelőtt fél 9 órakor Budapestre utazott. A fiatal asszony férje távozása után fölült ágyában, rosszullétről panaszkodott s egy negyed órai szenvedés után meghalt. A fiatal,

csak 23 éves, rendkívül szép, a mellett ritka műveltségű és kedvességű urnó halála városszerte nemcsak ószinte igaz részvétel, de mély megdöbbenést is keltett. Férjét, a ki városszerte közbecsülésnek örvend, mindenki mélyen sajnálja, hogy rövid hégy évi boldog házasság után ily tragikus módon vesztette el hű életétársát. A fiatal urhölgy mellett ott volt édes anyja, öz. Steinitz Fülöpne, a ki a beteg ágynál volt, leányának rosszullétekor elvesztette eszméletét s az orvosok dr. Mészöly József és dr. Lauschmann Gyula csak órák múlva tudták öntudatra ébreszteni.

— Közgyűlés a városnál. Ma délután 3 órakor rendkívüli közgyűlés volt a városnál, melyen Széchenyi Viktor gróf főispán elnököt. Az első tárgy Saára Gyula dr. átirata volt, a melyben megkösözött a közgyűlésnek e hó 9-kén megnyilvánult bizalmát, mivel azonban a választást törvénytellenek és szabálytalanok tartja; a polgármesteri állásról lemond. (Közbeiktatások: — Gavalléros, uri eljárás volt!) Széchenyi Viktor gróf főispán sajnálatát fejezi ki a fölött, hogy a választás ellen beadott felebvezést visszavonták s így el van zárva annak a lehetősége, hogy a közgazgatási bíróság ítéletet mondhasson a választás törvényes, vagy törvénytelen volta felett. Ő kijelenti, hogy egyéni nézete szerint a mint eddig, úgy most is szabályosnak tartja a választás módozatát. (Helyeslések.) A tisztviselői fizetési pótlékát a közgyűlés folyótalanlagosan megaszavazta.

A villamgyár bírói szakértőinek díját a tanács tulságosan magasnak találván, a közgyűlés a kir. táblához felfolyamodással él.

A közgyűlés 14-kor véget ért.

— Balosét. Fogel Alajos, nyugalmazott kántor tegnapelőtt lakásának udvarán elesett s jobb karja vállban eltört. A törés remélhetőleg nem jár súlyos következményekkel.

— Halhalozások. Szehofeni Miller Miksa cs. és kir. őrnagy 51 éves korában elhunyt. Hétfőn a gyakorlóterén rosszl lelt, később gutatűtés érte s ma reggel elhunyt. Temetése Bécsben lesz. A gyászszertartás itt szombaton reggel 9 órakor lesz nagy katonai pompával a Simor-utcában.

Pausitz József betűszedő 32 éves korában Budapesten elhunyt. A boldoguliban Párkányi Norbert ciszt. r. áldozópap fivért gyászolja.

lesz semmi! Holnap reggelig együtt maradunk. Údvözöllek szép asszony! Ma éjjel a mi házunkban fogsz nyugodni.

Erre kikapta Dismas kezéből a kántárt és az állatot az asszonnyal és a kisdóddal együtt a sziklák közé egy barlangba vezette. József némán szemlélte a férfiak nehéz fegyverzetét és szomorúan követte őket. Dismas nem szívesen ment utánuk, de azért nem maradt el tőlük.

Midőn az alkony beállott és a nap pislogó sugarainak letűntével a pusztá sárgás homokja fekoszinuvé, az ég pedig homályossá vált, midőn a sziklatömbök az ég homályában kísértetiesen licszgették minden élő lényt: a vándorokat a barlang mélyébe zárva őrizték. Ennek nyílása előtt fekték a szamár; nagy fejt a homokra fektette és aludt. Mellette gugolt mindkét félfü és fogyasztották, a mit a vándoroktól elvettek.

Dismasnak volt a köpenyében rejteve egy keskeny cserépkorsó, melynek száját gondosan bedugasztotta, hogy tartalma ki ne ömöljön. Amint Jusuf ezt megpillantotta, kivette társa köpenyéből, kihúzta belőle a dugót és szépen kezdett belőle idogálni. A korsó tulajdonosa nem akadályozta őt ebben, hanem annál szorgalmasabban hozzá látott a datolya és füge fogyasztásához.

— A vendégeket is osszuk meg ép ily dicsőületen — törte meg a hallgatást a gonosz Jusuf. — Barátom! legyen tied a férfi és a gyermek.

— A mi vendégeink családát képeznek — mondá Dismas, — Ők egytű tartoznak; s ha már mindenüket elvettük, legalább őket magukat bocsássuk békésen utjokra.

— De nekem nem ez ám a véleményem! — mondta Jusuf.

— Akkor meg fogom őket védelmezni!

— Teint akkor küzdünk meg értük — szól Jusuf, mert erősen meg volt győződve ama

hite helyességéről, hogy a ki erősebb, annak joga is van minden gyöngébb fölött. Dismas azonban hallgatott és várt, míg társa meg egy néhány kortyot iszik. És midőn Jusuf már sokszor ivott és vidám hangulata lett, Dismas így szól hozzá: — Testvér! most igazán lenne kedvem kockát vetni!

— Barátom! ez igazán jó gondolat — gagyogta Jusuf mámorosan, miatt a vető-kockát kereste zsebeiben. Mire játszunk hát?

— A számarra!

— Jusuf megrázta a kockát, mely az előttük kiterített köpenyre esett. A számar az övé volt.

— Hát mire dobjunk másodsor?

— A férfira és a gyermekre.

A kocka leesett a köpenyre s Jusuf vigan hahotázott; most Dismas nyert.

Harmadszorra a fiatal asszony felett vetettek sorsot, ki ártatlanul fektű a barlangban, szorosan keblére szorítva kedvű magzatát.

Ismét megrázták a kockát és izgatott kebellet vizsgálták az eredményt. Dismas kilencet dobott, Jusuf tizenegyet, mire ez utóbbi kéjes kiáltásban tört ki.

— Nem akarsz többet inni! — kérdé Dismas, kezét a korsó után nyujtva.

— Hagyd, még inni akarok — dühösködött a másik és a korsót mághához ragadta, annak tartalmát egy hajtásra kiitta. Ezután fel akart állni és a barlangba menni; azonban visszatartorodott a homokra, ott maradt feke és elaludt.

Dismas rövid ideig csendesen ülve maradt e két állat között, melyek közül a négylábú bisonos tekintetben sokkal okosabbnak és nemessebbnek tartotta, mint a két lábú. Majd felemelkedett helyéről, csendesen bement a barlangba és felkeltette a három utast, kik a hosszú utól megtörtien, mely álomba merülve és erősen megkötözve fektűtek ott. Nagy fáradság után végre

— A villamos-ügyek helyes utra való terelese serényen folyik. Most már a bírósághoz került a dolog, a jogtűgyi bizottság utatástsa kapcsán. A bíróság szakértői közegekből álló bizottságot küldött ki az előterjesztések megtevesére, amelynek alapján fogják megállapítani, hogy perlik-e a társaságot, vagy nem. A szakértők időnként jötték le Budapestről észleleteik, megfigyéléseik megtevesére, melyekről tegnap terjesztettek be statisztikai adatokban szelvéleményt a bírósághoz. A szakértői közegeknek egyenként 1040—1040 korona tiszteletdíjat állapított meg a bíróság. A jogtűgyi bizottság is tárgyalás alá vette az ügyet tegnap ülésen; a honoráriumot magasnak találván, a bírói végzés ellen felfolyamodással él.

— A sors. Egy kedves, vagyonos uri családot tepert le a sors, ez a nagy hatalom, mely az emberi élet felett játszik. A sors nem az emberen kívül álló hatalom, el van rejte az emberek könyelműségében, avagy jórahajló ambiciójában. Könyelműségében birta sorsát Máhr Nándor, egy dugszdag rácalmási család sarja; vagyona, uri költekezése folytan országosan ismert, regényes pályát megfutott fiatalember. Utolérte a megjósolt sors; megdotalanná téve az egész családát.

Könyékszte híres, látogatott volt Máhr Nándorék rácalmási kurija. Találkozó helye a környék intelligenciájának, hová sokakat fűznek kedves emlékek. Az urnó, Máhr Nándorné, Berkes Ilona, áldott lelkű asszony, a község szegény népének védőangyala, a katolikus intézmények áldozatos-lelkű támogatója. Nem volt mise, télen roráté, melyen a vallásos lelkű urnó meg nem jelent volna. Ez a kedves család néhány év alatt teljesen tönkrement. A család ifjú sarja — de delgetett kedvence — Máhr Nándor, könnyelmű életre adta magát. Ecesanyjának íranta való nagy szereteté kihasználva, töménytelen pénzt tékozolt el. Alig tartózkodott otthon, külföldi utjaiban tékozolva szórta a pénzt. Utjaiban előkelő összeköttetéseket, barátságokat szerzett. Ferdinánd bolgár fejedelemnek bizalmasa volt, a belga királlyal egy asztalnál evett. Két évvel ezelőt möl bevén Keleti Juliskát, a nemzeti színház művésznőjét, fokozott költelezés homosodott meg a házban. Vagyonának roncseira támaszkodva Máhr Nándor a rácalmási kerületben képviselőjelöltnek is fellépett. Bukása előkészítette katasztrófáját. Felesége ott hagyta egyetlen kis lánykájával együtt. Máhr Nándor — még befejezetlen existencia — kabareténces lett. Most a színiakadémia

sikerült neki őket az üdítő álomból felkölteni. A mint az anya és gyermeke a számaron ültek, azt mondotta Dismas Józsefnek, hogy erősen szorítsa őket a nyereghez, nehogy leucsszanak. Az állatot ő maga vezette és így szépen kiosontak a barlangból, melynek bejáratán Jusuf, a tompa orrú ittas állapotban elterülve fektűt.

Az égen a felhők teljesen eloszlottak és a csillagokkal himzset szép ég bontakozott ki közülük a menekülők fölött. Szótlanul haladtak tova, egyik sem szóló egy szót sem. Dismas gondolatába volt nyelvedve s amellet oly boldognak érezte magát, milyennek még soha életében. Sok évvel ezelőt még ő is oly boldog volt a messze Arábia pusztaságaiban, mint ez a gyermek édes anyja öleiben. Őseinek szent tanításaiból még maradt valami szivében, e hit az asszony. Már csak pislogott lelkében, mint a kialvó mécse. Később Heródes király zsoldosai közé álland; azonban a rómaiak gögjét, mint a pusztá szabad fia, elturni nem tudta, megszórták s ismét visszatért hazája pusztaságaiba, hol nyáját őrizte. Aztán Jusuf kezébe esett, kinek lelke még a pusztánál is pusztább volt és a ki szóval, tettel megtanította őt arra, hogyan lehet abból élni, mit fáradsággal megkeresnek, s hogyan kell másokat legyilkolni, hogy maguk éhen ne haljanak. Főlelem nélkül követte gonosz mesterét és az egyik napon borzalommal kellett látnia, hogy már sokkal nagyobb gonosztevé, mint ama társai, kiket ifjúságában csak megvetni tanult. Ő nem tudta megtanulni azt a művészetet, hogy önmagát megcsalja, mint azt társai tévék. Ő mindig hallotta lelkiismeretének panaszszavát, de ennél mindig nagyobb volt az ő önfentartási őszitőne és erősebbek a pusztá haramiáinak csábító ígérétei. Kiket társaságába szegődött. A többiek rablásaik és gyilkolásaik után is vigak voltak; egvedű ő volt az, ki köztük szenvedett, mert tudta, hogy tettei akarálva,

és Vikár Béla. Szükségtelen bármelyiket ismeretlni, mert mind ismerőse a nagy közönségnek. Jászai Mari művésze olyan, a mi már nem szorul semmiféle dícséretre. Regézy Ilona hegedűművész népszerű és budapesti hangversenyével teljesen meghódította a közönséget; legutóbb pedig Berlinbe kapott meghívást. B. Schweininér Róza szociológiai írásai minden olvasóját magukkal ragadják; annál inkább élők szóval elmondott előadásai. Székesfehérvárott a modern nőről tart előadást. Vikár Béla meg kétféleképpen is kedvelte a közönséget: — mint a magyar népmondák gyűjtője s legjelesebb magyar finn-tudós. Ez alkalmakkor a finnokról tart előadást. Erna fényes műsor bizonyára a legnagyobb mértékben vonzza a közönséget. De vonzani kell magának a főcélnek is a vándor könyvtár ügyének. Eddig a F. I. K. E. mind a négy fiókjának van ilyen könyvtára s készen van az ötödik is, — csak a fiók megalakulását várja, a hol el lehet majd helyezni. A könyvtár céljaira akár könyv, akár pénz adományt elfogad a titkár (Csabdi, u. p. Bicske). A tartandó hangversenyre külön meghívókat nem bocsát ki a rendezőség, hanem falragaszok s hirdalok útján adja tudtára a közönségnek a teljes műsört, helyiség megjelölését, időpontot s beléptídját.

(E meghívót leközzöljük — udvariasságból, illetőleg a művészi rész érdekességére való tekintettel. A F. I. K. E. ez évi „rodalmi” működéséről azonban már itt megmondjuk a magunk véleményét. Ugy emléksünk, hogy a mikor az egyesület megindult, a nép felvilágosítását tűzte ki célul, azt, hogy a vidéken a kultúra terjesztője legyen. Az egész télen azonban nem láttunk: azt, hogy egyes kisasszonyokat szerepeltetett, akik a feminizmus áldásait, a férfiak munkájába való kontárkodást hajszolják. Hogy ez mennyire tartozik bele a kultúrába — a vidék szakszerű felvilágosításába — nem tudjuk. Hogy a csapdii nagyközönség mennyire lelkesedik Glücklich Vilma áldást hozó apostolkodásán, arra igazán kíváncsiak vagyunk! A művészi rész — az szép, nagyon szép! De reméljük, hogy ez nem kerül arra, hogy a feminizmus tartalmát közvetítse?)

— A Dunántúli Pénzügyi Tisztviselők Egyesülete folyó hó 20-án d. e. 10 órakor a város háza dísztermében Rendes Közgyűlést tart, Tárty: 1. Titkár évi jelentése. 2. Pénztári jelentés és a számadások bemutatása. 3. Egyesületi tanács, számvizsgálók és ügyész választása. 4. Kongresszusi ügyek. 5. Indítványok.

dat; nemcsak te, hanem mi is mindnyájan! . . . Scheba ózson azon napokban egy római légión tartott pihenőt. Dismas tehát ide vezette cimboráját embereivel, kik abban a reményben, hogy gazdag zsákmányt ejtenek, belestek a kelepcebébe és a rómaiak fogságába jutottak.

Midőn a vezér látta, hogy fogva van, Dismas ellen dühöngeni kezdett. Ez azonban azt válaszolta:

— Mit akarsz te tulajdonképen? Hisz én is fogva vagyok! A rómaiak erősebbek voltak, tehát joguk is van mi fölöttünk.

— Te áruló vagy, kit a római katonák küldöttek hozánk, hogy tönkre tégy bennünket — mondá Jusuf megvetően.

— Vezér nagyon tévedsz! — szólt Dismas. Én tényleg a te embereid közül való vagyok és te hozzád jártam a kogytelenség iskolájába; valóban nem ismertél volna fel engem?

— Dismas! — kiáltott fel a vezér egykori tanítványát felismerve.

— Igen, én Dismas vagyok, akit te megtörténttél . . . Elvezettél engem, még mint ártatlan hívó ifjút tanyádra, a gyilkosság tanyájára és én most elvezetlek téged az ítéletre, legalább tapasztalni fogod te is, hogy még van valami, ami náladnál erősebb, t. i. az isteni igazságosság.

Ezekre a szavakra Jusuf szétszaggatta volna ezt az embert, hogyha kezei nem lettek volna békőbe verve.

A gonosztevőket Zsidóország fővárosába vitték. Dismas a börtön sötét mélyében sokat elmélkedett elvesztett élete fölött. — Hála Isten, csak hogy már nem kell soká szenvednem — sóhajtott fel feldúlt lélekkel. Csak még egyet, egyetlen egyet szeretnék megérni ebben a sivatár, szerencsétlen életemben; csak még egyszer szeretném látni a szent, vigasztaló tekintetet látni, mely a pusztaiban annak a csodás gyermeknek

Plebános Urak figyelmébe.

A „Ne temere“ pápai encyklika által előírt házassági nyomtatványok a székesfehérvári Egyházmegyei Könyvnyomdában kaphatók.

— A váróterem sonkája. Jakobi Frigyesné asszony Nyékre utaztában egy pár gazdátlan sonkát pislantott meg a váróterem padja alatt. Nem tudván ellentálni a sonka után való vonzalmának, elcsente a csabító jószágot. A törvény 8 hónapi börtönrre ítélte, az ítéletet a tábla is jóváhagyta.

Egy jó karban levő pálinka főző kigyós kazán eladó Palotai-utca 71. sz. alatt, özv. Kis Józsefnél.

— Tűz. Tegnap d. e. 10 órakor ismeretlen okból lángot fogott Pemmer Jánosnak a Deák Ferenc-utca 18. számú házában az udvaron álló szalmája. A tűz eloltására a tűzoltóság is kivonult, a rendőrség is megjelent, azonban dolgok nem igen akadt. Mindössze csak egy kocsira való szalma égett el. A kár alig 25 korona.

Valódi brünni szövetek

az 1908. évi tavaszi és nyári időnyiro.

Egy szelvény 310 m. hosszú teljes (szőnyeghez) (Ruhák, nadrág és mellény) legelő, csak:	1 szelvény 7 korona 1 szelvény 10 korona 1 szelvény 12 korona 1 szelvény 15 korona 1 szelvény 17 korona 1 szelvény 18 korona 1 szelvény 20 korona
---	---

Egy szelvényi felelő szalonruhához 20. — K. ért. szintig; felöltözövel, turistaföldet, selyemkangarut, stb. nyári árakon küld a mint megvizsgálható és szőlő cég mindent ismert postaköltséggel, rutát.

SIEGEL-IMHOF Brünn.

Hívaték legnyugatibb bismarck.

Az előnyök, a melyeket a nagyérdemű évek, ha az üzleti életben a Siegel-Imhof cég, a gyártó piacot rendel meg, igen jelentékenyek. Szabott, legelőbb árak. Újra új választék. Mindaddig, figyelmes ismertetés, még a legkisebb rendelésnél is teljesen friss árban.

szemeiből felém sugárzott; csak ezt szeretném még egyszer látni, még mielőtt meghalok . . .

A rablókak később Zsidóország fővárosából a birodalom különböző városaiba szállították, hol halálra ítélték őket. Csak a két főnökost hagyták Jeruzsálemben, a husvéti ünnepekre.

Es midőn a husvét napja már közelgett, egyik reggelen kivezették Dismast a börtönből s felkísérték az agyközponyák hegyére. Tudta ő, hogy mit jelent ez és e miatt kétségbeesett.

Ruhát lezaggatták róla, lenyomták a keresztre és arra rá erősítették. Amint keresztjét felállították, látta, hogy még más kettőt is keresztre feszítettek: Jusufot, a gonosz rabló főnököt és egy még fiatal férfit, kit gunyolódva profétának, varázslónak, Isten fiának szólították. Jusuf fogcsikorgatva próbált a keresztben mozogni és ép úgy, mint életében, hitetlen lélekkel szórtá az átkot a föld és ég ellen. Ő a Proféta haloldalán függött, Dismas a jobb oldalán. A proféta az ég felé emelte tekintetét és ellenségeiért imádkozott.

Ezt meghallotta, Dismas és feléje fordult. A Proféta is odafordította tekintetét a jobb latorra. Boldogító mélegség járta át hirtelen a gonosztevő szívét. Amint a Megfeszített megtört szemekkel feleje tekintett, felismerte tekintetében azt a várva-várt tekintetet, mely egykor a pusztaiban a gyermek szemeiből feleje sugárzott. Dismas sírni kezdett és kiáltá:

— Uram, te az Égből való vagy! Emlékezzél meg rólam!

Es az Ur felelt neki: — Még ma velem leszel a paradicsomban!

Es ekkor történt, hogy a föld félelmében megrázkódott, a nap pedig az égen elsötétedett; s mialatt a természet megfélemlelve remegett, Dismas meghalt.

2192/807

Pályázati hirdetés.

A megüresedett váli körorvosi állásra ezennel pályázatot hirdetek.

Felhívom mindazokat, kik ezen állásra pályázni kívánnak és a pályázatra jogosítva vannak, hogy kellően felszerelt kérvényüket nálam 1908. évi május 6-ik napjának délutáni 5 órájáig beadják, mert a később érkező kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

A körorvosi székhely: Váli és a körhöz Váli, Tabajd, Gyurókuldó községek tartoznak. Az összes lakosság száma 6000 lélek.

A körorvos fizetése, a körhöz tartozó községek által előleges negyedévi részletekkel fizetendő évi 1600 korona és a szabályrendeletileg megállapított látogatási díjak, — és Váli községben a halottkémlésért esetenként fizetendő 50 fillér.

A körorvos tartozik hetenkint egyszer, a községi előjárásokkal együttesen megállapítandó napon a körhöz tartozó községekben, szükség esetében a puszta megjelenni.

A választás 1908. évi május hó 9-ik napján d. e. 9 órakor fog Váli község házában megtartatni.

Váli, 1908. április 9-én.

Tarafás, főszolgabíró.

FIGYELEM!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására adni, hogy a Jókai-utca 2-ik szám alatt, a mai kor igényeinek teljesen megfelelő **borbély és fodrász üzletet**

nyitottam. Főtörkövésem lesz, egy mint kizideig volt, igen tisztelt vendégeimet a legszolidabb kiszolgálásban részesíteni. Elvállalok mindennemű hajmunkákat s kihullott és levágott haját a legmagasabb árban megveszek.

A nagyérdemű közönség szives pártfogását kérve, maradtam teljes tisztelttel

SKULTÉTY HENRIK, borbély és fodrász.

Ugyanott egy tanuló felvétetik.

HIRTLING PÁL
KOCSIGYÁRTÓ,

Üzlet: Tolnai-utca 16. Székesfehérvár. Raktár: Smor-utca 35.

A nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlom dusan berendezett kész kocsit raktáromat. Továbbá ajánlom ujonnan berendezett bogárné üzletemet, kizseltbe tartok mindennemű hintó és hajtó kocsit korbákat, kerekákat és hozzá tartozó összes fa részeket a leggyorsabban és jutányos árban szállítok.

Nyolc személyre való társaskocsi Echo tétivel eladó.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.